Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti razširjeni senat)

z dne 11. decembra 2024*

„Pravo institucij – Sporazum, sklenjen med Svetom in sindikati ali združenji uslužbencev, za izvajanje člena 10c Kadrovskih predpisov – Postopek za preverjanje meril za priznavanje in za reprezentativnost sindikatov ali združenj uslužbencev – Obvestilo o rezultatih postopka preverjanja – Obveznost obrazložitve – Načelo dobrega upravljanja – Načelo dobrovernega izvrševanja – Sindikalna svoboda“

V zadevi T-179/23,

Federacija evropskih javnih uslužbencev, oddelek za Svet (FFPE, oddelek za Svet), s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopata A. Champetier in S. Rodrigues, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata M. Bauer in I. Demoulin, agenta,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti razširjeni senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, L. Truchot (poročevalec), H. Kanninen, M. Sampol Pucurull in T. Tóth, sodniki,

sodni tajnik: L. Ramette, administrator,

na podlagi sklepa z 9. junija 2023, FFPE section Conseil/Svet (T-179/23 R, neobjavljen, EU:T:2023:328),

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 12. julija 2024

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Tožeča stranka, Federacija evropskih javnih uslužbencev, oddelek za Svet (FFPE, oddelek za Svet), s tožbo predlaga, prvič, na podlagi člena 263 PDEU razglasitev ničnosti obvestila Sveta Evropske unije z dne 3. aprila 2023 o izidu drugega postopka preverjanja v zvezi z njo v delu, v katerem so ji bile z njim začasno odvzete pravice, ki jih je imela kot reprezentativni sindikat ali združenje uslužbencev (v nadaljevanju: SZU) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), in drugič, na podlagi člena 268 PDEU, povračilo nepremoženjske škode, ki naj bi ji zaradi tega nastala.

I. Dejansko stanje

2 Člen 10c Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa, da lahko „[v]saka institucija […] sklepa sporazume glede svojih uslužbencev z reprezentativnimi [SZU]. Ti sporazumi ne smejo povzročiti sprememb Kadrovskih predpisov ali kakršne koli proračunske obveznosti, niti ne smejo vplivati na delo zadevne institucije. Reprezentativni [SZU], ki so podpisniki, delujejo v vsaki instituciji v skladu s pristojnostmi odbora uslužbencev.“

3 Svet ter več SZU v generalnem sekretariatu Sveta (GSS), med njimi tožeča stranka, so 28. marca 2006 v Bruslju (Belgija) zaradi izvajanja te določbe podpisali dokument, naslovljen „Sporazum med Svetom Evropske unije ter sindikati ali združenji uslužbencev v generalnem sekretariatu Sveta“, zaradi določitve meril za priznavanje in reprezentativnost SZU v Svetu (v nadaljevanju: Sporazum).

4 Po eni strani člen 2 Sporazuma, ki se nanaša na priznavanje SZU, določa načelo uradnega priznavanja SZU osebja GSS. Tako člen 2(2)(f) Sporazuma določa, da se priznajo tisti SZU, ki dokažejo, da imajo v GSS najmanj 60 članov, ki imajo pravico voliti in biti izvoljeni v odbor uslužbencev ter so plačali članarino svojemu SZU (v nadaljevanju: prag za priznanje).

5 V skladu s členom 13 Sporazuma imajo priznani SZU pravico do uporabe zmogljivosti za prevajanje, razmnoževanje, distribucijo in komunikacijo GSS, vključno z „domačo stranjo“ na njegovem intranetnem mestu, do sestankov zunaj delovnega časa v prostorih GSS, do uporabe standardne pisarne, ki si jo delijo z drugimi priznanimi SZU, in do tega, da svojim funkcionarjem ali delegatom odobrijo izredni dopust, ki ne presega štirih dni na leto, da se lahko udeležijo sindikalnih skupščin ali kongresov zunaj GSS, ter izredni dopust za usposabljanje zaradi sindikalnega usposabljanja enako kot za poklicno usposabljanje.

6 Po drugi strani člen 4(1) Sporazuma, ki se nanaša na reprezentativnost SZU, določa, da Svet prizna priznane SZU v GSS kot reprezentativne, če imajo v tej instituciji najmanj 300 članov, ki imajo pravico voliti in biti izvoljeni v odbor uslužbencev ter so plačali članarino svojemu SZU, kar do največ 50 članov vključuje nekdanje uradnike ali druge uslužbence GSS, ki prejemajo pokojnino Skupnosti in so člani SZU (v nadaljevanju: prag reprezentativnosti).

7 V skladu z dokumentom, ki je priložen Sporazumu in je naslovljen „Ureditev glede dajanja na voljo sredstev reprezentativnim SZU v smislu člena 4 Sporazuma“ (v nadaljevanju: Priloga), so reprezentativni SZU v GSS upravičeni do tega, da se jim začasno dajo na voljo člani osebja, podpora sekretariata, opremljene pisarne in mobilni telefoni za vsakega člana osebja, ki je dan na voljo s polnim delovnim časom, ter skupni dostop do večnamenskega prostora v velikosti 27 m^2.

8 Poleg tega člen 5(1) Sporazuma, ki se nanaša na preverjanje nekaterih meril za priznavanje in reprezentativnost SZU, določa, da se število članov SZU, ki so podpisniki Sporazuma (v nadaljevanju: SZU sopodpisniki), s častno izjavo predsednika vsakega od teh SZU sporoči sporazumno izbranemu neodvisnemu organu, pri čemer se navede število oseb, ki so uradniki ali drugi uslužbenci GSS, in število oseb, ki so nekdanji uradniki ali drugi uslužbenci GSS, ki prejemajo pokojnino Skupnosti.

9 Ta člen tudi določa, da mora neodvisni organ iz točke 8 zgoraj preveriti, ali SZU sopodpisniki med drugim izpolnjujejo prag za priznanje in prag reprezentativnosti, ter določiti relativno težo vsakega reprezentativnega SZU (v nadaljevanju: postopek preverjanja). Na koncu tega postopka preverjanja mora navedeni organ o rezultatih svojih ugotovitev obvestiti zadevne SZU in organ za imenovanja, vendar ne sme razkriti nobenih informacij, pridobljenih v tem postopku.

10 Nazadnje, člen 5(3), prvi pododstavek, Sporazuma določa, da se častna izjava iz točke 8 zgoraj poda in postopek preverjanja izvede vsaka tri leta ter vsakič, ko za pristop k Sporazumu zaprosi nov SZU.

11 Generalni direktorat za organizacijski razvoj in storitve GSS je z obvestilom z dne 29. marca 2022 obvestil SZU sopodpisnike, da je bil uveden postopek preverjanja na podlagi člena 5 Sporazuma.

12 GSS je s SZU sopodpisniki 3. in 17. maja 2022 organiziral sestanka, na katerih jim je predložil osnutek dopisa o nalogah, ki bi moral biti poslan neodvisnemu organu iz člena 5 Sporazuma (v nadaljevanju: prvi dopis o nalogah). Na teh sestankih so predstavniki treh SZU sopodpisnikov izrazili željo, da se kot referenčni datum, ki ga bo navedeni organ upošteval pri pripravi seznamov njihovih članov (v nadaljevanju: prvi referenčni datum), določi 31. julij 2022.

13 GSS je 17. junija 2022 SZU sopodpisnike v bistvu obvestil, da se je sodni izvršitelj s sedežem v Bruslju (v nadaljevanju: sodni izvršitelj) strinjal, da bo opravil postopek preverjanja, in da je kot prvi referenčni datum določen 31. maj 2022.

14 Septembra 2022 je sodni izvršitelj v postopku preverjanja iz točke 13 zgoraj (v nadaljevanju: prvi postopek preverjanja) preučil informacije, ki so jih predložili SZU sopodpisniki, da bi ocenil, ali izpolnjujejo prag za priznanje in prag reprezentativnosti.

15 Sodni izvršitelj je 20. oktobra 2022 sestavil zapisnik, iz katerega je razvidno, da tožeča stranka na dan 31. maj 2022 ni dosegla praga za priznanje in posledično praga reprezentativnosti (v nadaljevanju: prvi zapisnik).

16 Generalni sekretar Sveta je bil z obvestilom z dne 24. novembra 2022 (v nadaljevanju: obvestilo z dne 24. novembra 2022) med drugim seznanjen, da tožeča stranka ne izpolnjuje meril iz člena 2(2)(f) in člena 4(1) Sporazuma, in jo je pozval, naj v skladu s postopkom iz člena 6(1), prvi pododstavek, Sporazuma v treh mesecih izpolni ta merila.

17 GSS je 30. novembra 2022 na intranetu objavil obvestilo, da tožeča stranka drugače kot druga dva SZU sopodpisnika ne izpolnjuje več praga za priznanje in praga reprezentativnosti, določenih v Sporazumu, in da ima na voljo rok treh mesecev, da to popravi.

18 GSS je 16. januarja 2023 tožeči stranki poslal nov osnutek dopisa o nalogah, namenjenega sodnemu izvršitelju, da bi se na novo preveril njen položaj glede praga za priznanje in praga reprezentativnosti (v nadaljevanju: drugi postopek preverjanja).

19 GSS in tožeča stranka sta se 19. januarja 2023 udeležila sestanka, na katerem je tožeča stranka predlagala, naj sodni izvršitelj v drugem postopku preverjanja sestavi seznam njenih članov na podlagi referenčnega datuma (v nadaljevanju: drugi referenčni datum), določenega po 17. aprilu 2023, GSS pa je navedel, da bi po njegovi razlagi Sporazuma ta drugi referenčni datum moral biti 28. februar 2023, ker ta datum ustreza koncu trimesečnega roka, ki je začel teči z obvestilom z dne 24. novembra 2022.

20 Marca 2023 je sodni izvršitelj v drugem postopku preverjanja preučil informacije, ki jih je predložila tožeča stranka.

21 Sodni izvršitelj je 28. marca 2023 tožeči stranki poslal drugi zapisnik z datumom 27. marec 2023, iz katerega je izhajalo, da tožeča stranka glede na uradna seznama uradnikov in drugih uslužbencev ter nekdanjih uradnikov in drugih uslužbencev, sestavljena 28. februarja oziroma 1. marca 2023, izpolnjuje pogoje za priznanje iz Sporazuma, vključno z merilom iz člena 2(2)(f) Sporazuma, da pa ni dosegla praga reprezentativnosti iz člena 4(1) navedenega sporazuma (v nadaljevanju: drugi zapisnik).

22 GSS je z izpodbijano odločbo obvestil tožečo stranko o začasnem odvzemu njenih pravic, ki jih je imela na podlagi člena 14 Sporazuma kot reprezentativni SZU. Prav tako je tožečo stranko obvestil, da bo kot priznani SZU še naprej imela pravico do sredstev iz člena 13 Sporazuma.

II. Predlogi strank

23 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razglasi za nično;

– Svetu naloži, naj plača simbolični evro za domnevno nastalo nepremoženjsko škodo;

– Svetu naloži plačilo stroškov.

24 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

A. Predlog za razglasitev ničnosti

25 Tožeča stranka v podporo predloga za razglasitev ničnosti v bistvu navaja tri tožbene razloge, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 5 Sporazuma in nepravilnosti v prvem postopku preverjanja, drugi na kršitev duha lojalnega sodelovanja, ki izhaja iz navedenega sporazuma, načela dobrega upravljanja, načela sorazmernosti in načela dobrovernega izvrševanja sporazumov, tretji pa na kršitev temeljne pravice do sindikalne svobode.

26 Poleg tega je tožeča stranka v odgovor na ukrep procesnega vodstva v bistvu navedla četrti tožbeni razlog, in sicer, da izpodbijana odločba ni zadostno obrazložena.

27 Ker v skladu z ustaljeno sodno prakso neobstoj ali nezadostnost obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka v smislu člena 263 PDEU in je razlog javnega reda, ki ga mora sodišče Evropske unije po potrebi preizkusiti po uradni dolžnosti (glej sodbo z dne 12. julija 2023, Eurecna/Komisija, T-377/21, EU:T:2023:398, točka 18 in navedena sodna praksa), Splošno sodišče meni, da se je treba glede na posebne okoliščine obravnavane zadeve izreči o četrtem tožbenem razlogu, preden bodo po vrsti obravnavani drugi trije razlogi, na katere se sklicuje tožeča stranka.

1. Četrti tožbeni razlog: nezadostnost obrazložitve izpodbijane odločbe

28 Tožeča stranka v bistvu trdi, da bi moralo biti, ker je veljavnost izpodbijane odločbe pogojena z nedoseganjem praga reprezentativnosti, v drugem zapisniku jasno navedeno natančno število članov, ki jih je sodni izvršitelj upošteval za ugotovitev, da tega praga ni dosegla. Tako naj ji ne bi mogli bili znani niti razlogi, zaradi katerih naj ne bi dosegla tega praga, niti posledično bistvo obrazložitve izpodbijane odločbe – tako da bi ji bilo omogočeno varovanje njenih pravic – s tem pa naj bi bila kršena dolžnost obrazložitve, ki velja za akte institucij Unije.

29 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

30 V zvezi s tem mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso obrazložitev aktov institucij Unije, ki se zahteva s členom 296 PDEU in členom 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), prilagojena naravi zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da lahko zadevne osebe razberejo razloge za sprejeti ukrep in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na vse okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, naravo podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali druge osebe, na katere se ta akt neposredno in posamično nanaša. Ne zahteva se, da so v obrazložitvi navedeni vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz zgoraj navedenih določb, presojati ne le glede na besedilo določb, ampak tudi glede na kontekst in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej v tem smislu sodbo z dne 31. maja 2018, Groningen Seaports in drugi/Komisija, T-160/16, neobjavljena, EU:T:2018:317, točka 78).

31 Poleg tega je neobstoj obrazložitve mogoče ugotoviti, tudi če zadevna odločba vsebuje nekatere elemente obrazložitve. Protislovna ali nerazumljiva obrazložitev tako pomeni neobstoj obrazložitve. Tako je tudi takrat, kadar so elementi obrazložitve, navedeni v zadevni odločbi, tako pomanjkljivi, da njenemu naslovniku v okviru sprejetja te odločbe nikakor ne omogočajo, da bi razumel razlogovanje njenega avtorja (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2020, Komisija/Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, točka 55 in navedena sodna praksa).

32 Prvič, v obravnavani zadevi je bilo v izpodbijani odločbi najprej pojasnjeno, da je sodni izvršitelj, imenovan za izvedbo drugega postopka preverjanja, poročilo izdal 28. marca 2023 in da je glede na to poročilo tožeča stranka izpolnjevala pogoje, da bi jo bilo mogoče šteti za priznani SZU, ne pa za reprezentativni SZU.

33 Drugič, iz navedb v drugem zapisniku, na katerega se izpodbijana odločba izrecno sklicuje, je razvidno, da je tožeča stranka med drugim glede na uradni seznam uradnikov in drugih uslužbencev GSS, sestavljen 28. februarja 2023, in drug uradni seznam nekdanjih uradnikov in

drugih uslužbencev GSS, sestavljen 1. marca 2023, po eni strani dosegla prag za priznanje najmanj 60 članov iz člena 2(2)(f) Sporazuma, po drugi strani pa ni dosegla praga reprezentativnosti najmanj 300 članov, ki imajo pravico voliti in biti izvoljeni v odbor uslužbencev ter so plačali članarino, iz člena 4(1) Sporazuma, vendar ugotovljena razlika ni znašala manj kot 20 članov.

34 Tako je treba ugotoviti, da je bila izpodbijana odločba, sprejeta na podlagi Sporazuma, ki ga je tožeča stranka sopodpisala, sprejeta po tem, ko ji je sodni izvršitelj 28. marca 2023 poslal drugi zapisnik, in sicer v kontekstu, s katerim je bila seznanjena.

35 Poleg tega so bili v izpodbijani odločbi – s sklicevanjem med drugim na Sporazum in drugi zapisnik – navedeni pravni in dejanski elementi, ki so bili bistveni za sistematiko te odločbe ter ki so tožeči stranki in Splošnemu sodišču tudi omogočili presojo njene zakonitosti.

36 Res je, da niti v izpodbijani odločbi niti v drugem zapisniku v skladu s členom 5(1), drugi pododstavek, Sporazuma ni navedeno natančno število članov, ki jih je sodni izvršitelj upošteval za ugotovitev, da tožeča stranka ni dosegla praga reprezentativnosti.

37 Vendar je iz izpodbijane odločbe v povezavi z drugim zapisnikom razvidno, da je bilo število članov tožeče stranke, ki jih je pri štetju upošteval sodni izvršitelj, po eni strani enako ali večje od praga za priznanje, po drugi strani pa manjše od praga reprezentativnosti, vendar pa razlika ni znašala manj kot 20 članov, kar pomeni število članov med 60 in 280.

38 Tako obrazložitev izpodbijane odločbe ni niti protislovna niti nerazumljiva ter je iz nje jasno in nedvoumno razvidno razlogovanje avtorja odločbe.

39 Zato je treba četrti tožbeni razlog, ki se nanaša na nezadostnost obrazložitve, zavrniti kot neutemeljen.

2. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 5 Sporazuma in nepravilnosti v prvem postopku preverjanja

40 Prvi tožbeni razlog ima v bistvu dva dela, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 5 Sporazuma v prvem postopku preverjanja, drugi pa na nepravilnosti v prvem zapisniku.

41 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

42 Uvodoma je treba ugotoviti, da tožeča stranka v trditvah, ki jih navaja v podporo temu razlogu, posredno graja pravilnost prvega postopka preverjanja, na podlagi katerega je Svet izdal obvestilo z dne 24. novembra 2022, in utemeljenost tega obvestila.

43 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso, čeprav ukrepi, ki so izključno pripravljalni, kot taki ne morejo biti predmet ničnostne tožbe, se je na njihove morebitne pravne pomanjkljivosti mogoče sklicevati v utemeljitvi tožbe zoper končni akt, za katerega so bili ti akti pripravljalna stopnja (glej sodbo z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija, C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 50 in navedena sodna praksa).

44 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je obvestilo z dne 24. novembra 2022 posledica uporabe člena 6(1), drugi pododstavek, Sporazuma, v skladu s katerim generalni sekretar Sveta vsak SZU, ki je bil reprezentativen in ki praga reprezentativnosti ne dosega več, pozove, naj v največ treh mesecih izpolni merilo iz člena 4(1) navedenega sporazuma, sicer mu bodo pravice reprezentativnega SZU začasno odvzete.

45 Tako je obvestilo z dne 24. novembra 2022, ki ni izražalo dokončnega stališča Sveta o vprašanju, ali je treba tožečo stranko glede na Sporazum še vedno šteti za reprezentativno, v skladu s členom 6 Sporazuma ustrezalo predhodni fazi postopka, ki je privedel do sprejetja izpodbijane odločbe, ki pa izraža to dokončno stališče.

46 Ker je torej obvestilo z dne 24. novembra 2022 izključno pripravljalni ukrep, lahko tožeča stranka v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 43 zgoraj, posredno graja prvi postopek preverjanja, ki je privedel do sprejetja navedenega obvestila, in njegovo utemeljenost.

a) Prvi del: kršitev člena 5 Sporazuma v prvem postopku preverjanja

47 Tožeča stranka v utemeljitev tega dela navaja dva očitka, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 5(1) Sporazuma in drugi na kršitev člena 5(3) tega sporazuma.

1) Prvi očitek: kršitev člena 5(1) Sporazuma

48 Tožeča stranka trdi, prvič, da je izbiro neodvisnega organa za izvedbo prvega postopka preverjanja SZU vsilil Svet, in drugič, da SZU niso odobrili vsebine prvega dopisa o nalogah.

49 V zvezi s tem je treba spomniti, prvič, da člen 5(1), prvi pododstavek, Sporazuma, ki se nanaša na preverjanje nekaterih meril za priznavanje in reprezentativnost SZU, določa, da se število njihovih članov s častno izjavo vsakega od njihovih predsednikov sporoči sporazumno izbranemu neodvisnemu organu.

50 V obravnavani zadevi je iz obvestila iz točke 11 zgoraj razvidno, da je GSS 29. marca 2022 pozval SZU sopodpisnike, naj sporazumno imenujejo neodvisni organ, in jim tako predlagal, naj izvedbo prvega postopka preverjanja zaupajo istemu sodnemu izvršitelju, na katerega se je obrnil v letih 2010 in 2014.

51 Dalje, iz zapisnika sestanka Sveta in SZU sopodpisnikov z dne 3. maja 2022, ki je vsebovan v elektronskem sporočilu, ki ga je pravna svetovalka pristojne enote Generalnega direktorata za organizacijski razvoj in storitve istega dne poslala svoji vodji enote, je razvidno, da so se vsi SZU sopodpisniki strinjali s predlogom GSS, da se izvedba prvega postopka preverjanja zaupa istemu sodnemu izvršitelju, na katerega se je obrnil za izvedbo prejšnjega postopka preverjanja.

52 Nazadnje, iz spisa ni razvidno, da bi SZU sopodpisniki GSS glede imenovanja sodnega izvršitelja izrazili nasprotovanje, zaradi katerega bi bilo mogoče dvomiti o dokazni moči navedb iz zapisnika sestanka z dne 3. maja 2022, navedenega v točki 51 zgoraj.

53 Zato je treba očitek tožeče stranke, da je Svet neodvisni organ, zadolžen za prvi postopek preverjanja, izbral sam in ne sporazumno z navedenimi SZU, zavrniti, ker nima dejanske podlage.

54 Drugič, navesti je treba, da niti člen 5(1) Sporazuma niti katera koli druga določba tega sporazuma ne določba obveznosti Sveta, da neodvisnemu organu, zadolženemu za izvedbo postopka preverjanja, pošlje dopis o nalogah, tako da Svetu z nobeno določbo tega sporazuma ni bilo naloženo, da mora pridobiti soglasje SZU sopodpisnikov o vsebini prvega dopisa o nalogah.

55 Zato prvi očitek ni utemeljen in ga je treba zavrniti.

2) Drugi očitek: kršitev člena 5(3) Sporazuma

56 Tožeča stranka v bistvu trdi, da je bila izpodbijana odločba glede na triletno časovnico za preverjanje praga za priznanje in praga reprezentativnosti izdana prepozno.

57 V zvezi s tem je iz člena 5(3) Sporazuma, ki se nanaša na preverjanje nekaterih meril za priznavanje in reprezentativnost SZU, razvidno, da je bilo treba – brez poseganja v izredne postopke preverjanja meril za priznavanje, ki se lahko izvedejo na zahtevo katerega koli priznanega SZU – postopke preverjanja v zvezi s SZU sopodpisniki opraviti vsaka tri leta. Poleg tega je člen 16(5) navedenega sporazuma, ki se nanaša na prehodne in končne določbe, določal, da se prvo preverjanje meril za priznavanje in reprezentativnost iz člena 5 tega sporazuma opravi v šestih mesecih po njegovem podpisu, to je najpozneje do 28. septembra 2006.

58 V obravnavani zadevi je iz spisa razvidno, da ne le, da so bili postopki preverjanja, ki so bili izvedeni po podpisu Sporazuma, končani 15. maja 2007, 24. junija 2010 in 14. januarja 2014, tako da so bili prepozni glede na triletno časovnico, ki izhaja iz določb, navedenih v točki 57 zgoraj, ampak tudi, da med postopkom preverjanja z dne 14. januarja 2014 in prvim postopkom preverjanja ni bil izveden noben postopek preverjanja.

59 Poleg tega je iz pojasnil Sveta razvidno, da je bil prvi postopek preverjanja odložen zaradi pogajanj o reviziji Sporazuma, ki so potekala v letih 2017 in 2018 ter s katerimi naj bi se med drugim poenostavila ureditev za merjenje reprezentativnosti SZU sopodpisnikov, nato pa še zaradi pandemije covida-19.

60 Tožeča stranka ne izpodbija vsebine teh pojasnil, vendar meni, da z njimi ni upravičeno to, da med koncem pogajanj o reviziji Sporazuma in začetkom pandemije covida-19 ni bilo opravljeno nobeno preverjanje.

61 Res je sicer, da Sporazum ne predvideva nobenega odstopanja od triletne časovnice iz člena 5(3) in člena 16(5), vendar je treba najprej opozoriti, da je namen te časovnice zagotoviti, da se pogoji za priznanje in reprezentativnost SZU v Svetu preverjajo v rednih časovnih presledkih, kot je določeno v Sporazumu, da bi se zagotovil obstoj strukturiranih odnosov med navedenimi SZU in to institucijo, ne da bi priznani in reprezentativni SZU zaradi izteka roka, ki izhaja iz te časovnice, samodejno izgubili pravice, ki jih imajo.

62 Poleg tega je treba ugotoviti, da podpisniki Sporazuma niso predvideli določb, s katerimi bi se preprečilo in sankcioniralo nespoštovanje triletne časovnice iz člena 5(3) in člena 16(5) Sporazuma. Zato namen Sveta, ko je s soglasjem SZU sopodpisnikov sprejel navedeno časovnico za izvedbo postopkov preverjanja, ni bil, da predpiše, da je posledica nespoštovanja te časovnice ničnost navedenih postopkov, ali da tem določbam da zavezujočo naravo, temveč je želel določiti cilj za preverjanje pogojev za priznanje in reprezentativnost SZU v Svetu v rednih časovnih presledkih.

63 Zato nespoštovanja časovnice, določene v Sporazumu, ni mogoče šteti za bistveno kršitev postopka, temveč ga je treba šteti za postopkovno nepravilnost.

64 Spomniti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso kršitev postopka povzroči razglasitev ničnosti odločbe, sprejete ob koncu zadevnega upravnega postopka, le če bi lahko bil izid tega postopka, če te nepravilnosti ne bi bilo, drugačen. V tem okviru od tožeče stranke, ki se sklicuje na kršitev postopka, ni mogoče zahtevati, da dokaže, da bi imela odločba zadevne institucije Unije drugačno vsebino, temveč le, da taka možnost ni povsem izključena, to vprašanje pa je treba poleg tega presoditi ob upoštevanju posebnih dejanskih in pravnih okoliščin vsake zadeve (glej sodbo z dne 6. oktobra 2021, AV in AW/Parlament, T-43/20, neobjavljena, EU:T:2021:666, točka 94 in navedena sodna praksa).

65 Ugotoviti je treba, da v obravnavani zadevi tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza *prima facie*, da ima zadostno število članov, da bi bila priznana kot reprezentativna na datume, na katere bi bilo treba opraviti merjenje reprezentativnosti, če bi se upoštevala triletna časovnica iz Sporazuma. Zato tožeča stranka ni dokazala, da ni bilo povsem nemogoče, da bi lahko bila vsebina izpodbijane odločbe, če ne bi bilo navedene nepravilnosti, drugačna.

66 Poleg tega, kot zatrjuje Svet, neobstoj postopka preverjanja ni negativno vplival na položaj tožeče stranke, ki je v devetih letih, ki so minila od postopka preverjanja z dne 14. januarja 2014 do začetka tega spora, lahko nemoteno uporabljala zmogljivosti, ki so na voljo reprezentativnim SZU.

67 Zato je treba navedeni očitek zavrniti.

b) Drugi del: nepravilnosti v prvem zapisniku

68 Tožeča stranka v podporo temu delu v bistvu navaja štiri očitke, od katerih se prvi nanaša na napačno navedbo v prvem zapisniku, drugi na to, da sodni izvršitelj ni spoštoval časovnice, določene v prvem dopisu o nalogah, tretji na napako glede prvega referenčnega datuma in četrti na nepravilnosti v prvem zapisniku.

1) Prvi očitek: napačna navedba v prvem zapisniku

69 Tožeča stranka trdi, da je v prvem zapisniku napačno ugotovljeno dejansko stanje, ker je v njem navedeno, da so prvi dopis o nalogah sestavili sporazumno Svet in SZU sopodpisniki.

70 V zvezi s tem je treba opozoriti, da nobena določba Pogodb sodišču Unije ne nalaga, da vsekakor preveri utemeljenost tožbenih razlogov ali trditev, navedenih v utemeljitev predlogov, ki so mu bili predloženi. Nasprotno, sodišče Unije se lahko zlasti iz razlogov, povezanih s pravilnim delovanjem pravosodja, odloči, da ne bo opravilo vsebinske presoje tožbenih razlogov ali trditev, ki jih je treba zavreči kot nedopustne ali brezpredmetne (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 29. septembra 2022, HIM/Komisija, C-500/21 P, neobjavljena, EU:C:2022:741, točki 72 in 73).

71 Čeprav je res, da se v obravnavani zadevi uvodne navedbe prvega zapisnika nanašajo na „dopis o nalogah Sveta, s katerim se je v soglasju s [SZU] zavezal, da bo izvedel preverjanje števila članov v ‚organizacijah' v smislu navedenega sporazuma", iz točke 54 zgoraj izhaja, da nobena določba Sporazuma Svetu ni nalagala obveznosti, da pridobi soglasje SZU za prvi dopis o nalogah, ki je bil poslan sodnemu izvršitelju.

72 Zato navedba iz točke 71 zgoraj, navedena v prvem zapisniku, tudi če bi se štelo, da je napačna, ne vpliva niti na vsebino niti na veljavnost tega zapisnika in posledično na zakonitost obvestila z dne 24. novembra 2022 in izpodbijane odločbe. V zvezi s tem je treba dodati, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, da je ta navedba vplivala na prvi postopek preverjanja ali prvi zapisnik.

73 Zato je treba ta očitek zavrniti kot brezpredmeten.

2) Drugi očitek: sodni izvršitelj ni spoštoval časovnice, določene v prvem dopisu o nalogah

74 Tožeča stranka trdi, da se je prvi postopek preverjanja začel septembra 2022, čeprav bi moral biti v skladu s pooblastilom, ki je bilo sodnemu izvršitelju podeljeno s prvim dopisom o nalogah, končan najpozneje do 31. julija 2022.

75 V zvezi s tem je res, da bi moral sodni izvršitelj v skladu s pogoji iz prvega dopisa o nalogah prvi postopek preverjanja končati najpozneje do 31. julija 2022 in da je iz prvega zapisnika razvidno, da je bil ta postopek izveden 1., 6., 9. in 29. septembra 2022, navedeni zapisnik pa je bil sestavljen 20. oktobra 2022.

76 Prvič, niti iz prvega dopisa o nalogah niti iz določb Sporazuma ni razvidno, da naj bi nespoštovanje skrajnega datuma 31. julij 2022 kakor koli vplivalo na pravilnost prvega postopka preverjanja ali na veljavnost prvega zapisnika.

77 Drugič, iz prvega zapisnika je razvidno, da je sodni izvršitelj v prvem postopku preverjanja pri štetju upošteval število članov vsakega SZU sopodpisnika, pri čemer je upošteval prvi referenčni datum, ki je bil v skladu s prvim dopisom o nalogah določen na 31. maj 2022.

78 Glede na to, da sodni izvršitelj pri štetju števila članov SZU sopodpisnikov po prvem referenčnem datumu 31. maja 2022 ni imel pravice upoštevati morebitne spremembe števila članov in je moral pripraviti svoje ugotovitve na ta datum, iz spisa ni razvidno, da bi nespoštovanje datuma 31. julij 2022, določenega za dokončno pripravo njegovega zapisnika, kakor koli vplivalo na pravilnost prvega postopka preverjanja ali veljavnost prvega zapisnika niti posledično na zakonitost obvestila z dne 24. novembra 2022 in izpodbijane odločbe.

79 Zato je treba ta očitek zavrniti kot brezpredmeten.

3) Tretji očitek: napaka glede prvega referenčnega datuma

80 Tožeča stranka trdi, da bi moral sodni izvršitelj v skladu s prvim dopisom o nalogah izvesti prvi postopek preverjanja in pri tem kot prvi referenčni datum upoštevati 31. avgust 2022, saj je bil to zadnji dan meseca pred izvedbo prvega postopka preverjanja, ne pa upoštevati datum 31. maj 2022.

81 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da v Sporazumu ni urejena določitev referenčnih datumov za preverjanje pogojev za priznanje in reprezentativnost SZU ter da je bilo v prvem dopisu o nalogah sodnemu izvršitelju za izvedbo prvega postopka preverjanja naloženo, da se poveže z generalnim direktoratom za organizacijski razvoj in storitve, da bi pridobil uradni seznam uradnikov in drugih uslužbencev ter uradni seznam nekdanjih uradnikov in drugih uslužbencev na dan 31. maj 2022.

82 Drugič, Splošno sodišče ne more sprejeti razlage, ki jo zagovarja tožeča stranka, da bi moral prvi referenčni datum, ki se upošteva pri štetju števila članov SZU sopodpisnikov, biti zadnji dan v mesecu pred dejanskimi preverjanji, ki jih je opravil sodni izvršitelj, saj bi taka razlaga privedla do tega, da bi Svet kršil načelo pravne varnosti in, odvisno od okoliščin primera, načelo enakega obravnavanja.

83 Spomniti je namreč treba, da temeljna zahteva po pravni varnosti v njenih različnih oblikah zagotavlja predvidljivost položajev in pravnih razmerij, ki jih ureja pravo Unije (glej sodbo z dne 9. marca 2023, Galeote in Watson/Parlament, C-715/21 P in C-716/21 P, neobjavljena, EU:C:2023:190, točka 113 in navedena sodna praksa). Natančneje, iz načela pravne varnosti izhaja, da mora biti zakonodaja Unije jasna in njena uporaba za posameznike predvidljiva (glej v tem smislu sodbo z dne 9. julija 2015, Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei, C-144/14, EU:C:2015:452, točka 34 in navedena sodna praksa).

84 Poleg tega je načelo enakega obravnavanja iz člena 20 Listine splošno načelo prava Unije, s katerim se zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je tako obravnavanje objektivno utemeljeno (glej sodbo z dne 14. julija 2022, Komisija/VW in drugi, od C-116/21 P do C-118/21 P, C-138/21 P in C-139/21 P, EU:C:2022:557, točka 95 in navedena sodna praksa).

85 Če bi torej Svet sprejel razlago iz točke 82 zgoraj, bi lahko sodni izvršitelj za vsakega SZU sopodpisnika upošteval različen referenčni datum, če zaradi praktičnih razlogov, povezanih z razpoložljivostjo njihovih vodij ali predstavnikov, ne bi mogel opraviti zahtevanih postopkov preverjanja v istem mesecu.

86 V teh okoliščinah bi uporaba razlage iz točke 82 zgoraj Svet privedla do tega, da bi kršil načeli enakega obravnavanja in pravne varnosti, s katerima mu je naloženo, da določi prvi referenčni datum, ki ne bo le enak za vse SZU sopodpisnike, temveč tudi jasen in predvidljiv.

87 Zato je treba ta očitek zavrniti kot neutemeljen.

4) Četrti očitek: nepravilnosti v prvem zapisniku

88 Tožeča stranka trdi, da je prvi zapisnik napačen, ker je v njem navedeno, da ni dosegla praga za priznanje, čeprav je na prvi referenčni datum dokazala, da ima najmanj 221 članov.

89 V zvezi s tem je res, da je Svet z obvestilom z dne 24. novembra 2022 sprejel ugotovitev sodnega izvršitelja iz prvega zapisnika, v skladu s katero je iz prvega postopka preverjanja izhajalo, da tožeča stranka ne izpolnjuje več praga za priznanje.

90 Vendar je treba navesti, da je Svet v izpodbijani odločbi spremenil ugotovitev iz točke 89 zgoraj in je, nasprotno, tožeči stranki sporočil, da bo ohranila pravice, ki jih je imela kot priznani SZU na podlagi Sporazuma.

91 Poleg tega tožeča stranka ne izpodbija tega, da ji med datumom izdaje obvestila z dne 24. novembra 2022 in datumom izpodbijane odločbe niso bile odvzete pravice priznanega SZU.

92 Zato naj morebitna napaka v prvem zapisniku ne bi vplivala na zakonitost izpodbijane odločbe, tako da je treba ta očitek zavrniti kot brezpredmeten.

93 Zato je treba zavrniti drugi del tega tožbenega razloga in prvi tožbeni razlog v celoti.

3. Drugi tožbeni razlog: kršitev duha lojalnega sodelovanja, ki izhaja iz Sporazuma, načela dobrega upravljanja, načela sorazmernosti in načela dobrovernega izvrševanja sporazumov

94 Tožeča stranka v podporo drugemu razlogu v bistvu navaja tri dele, od katerih se prvi nanaša na kršitev načela dobrovernega izvrševanja sporazumov, drugi na kršitev načela dobrega upravljanja in natančneje obveznosti skrbnega ravnanja in nepristranskosti, tretji pa na kršitev „duha lojalnega sodelovanja“ v povezavi z načelom sorazmernosti.

95 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

a) Prvi del: kršitev načela dobrovernega izvrševanja sporazumov

96 Tožeča stranka trdi, da mora biti Sporazum – ker gre za dokument, sklenjen na pogodbeni podlagi – v skladu z načelom dobrovernega izvrševanja sporazumov ali „pogodbene iskrenosti“, ki ustreza splošnemu načelu prava Unije, ki izhaja iz pravnih tradicij, skupnih državam članicam, izvršen v dobri veri.

97 Tožeča stranka Svetu zlasti očita, da je sprejel enostranski pristop, ki je bolj podoben oblastnemu kot pogajalskemu aktu, s tem, da po eni strani ni ugodil njeni prošnji za prestavitev prvega referenčnega datuma na 31. julij 2022 in da je po drugi strani začel prvi postopek preverjanja, ne da bi upošteval nekatera vprašanja, o katerih bi bilo treba razpravljati ali jim posvetiti pozornost v zvezi s položajem nekaterih kategorij uradnikov, ki so jih izpostavili SZU sopodpisniki, in ki še niso bila obravnavana.

98 V zvezi s tem je treba spomniti, da so lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso akti, ki neposredno vplivajo na kolektivni interes, ki ga ščiti SZU v okviru svojih odnosov z institucijo, predmet ničnostne tožbe tega SZU na podlagi člena 263 PDEU, tudi če so ti akti sprejeti na podlagi sporazuma, sklenjenega med zadevno institucijo in SZU (glej sklep z dne 9. aprila 2014, Colart in drugi/Parlament, F-87/13, EU:F:2014:53, točka 40 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sklep z dne 31. marca 2003, Hecq/Komisija, T-227/02, EU:T:2003:89, točka 17 in navedena sodna praksa).

99 Zato je treba ugotoviti, da je tožeča stranka v skladu s to sodno prakso tožbo vložila na podlagi člena 263 PDEU, Svet pa te pravne podlage ni izpodbijal.

100 Iz tega izhaja, da sta stranki tega spora implicitno, vendar nujno šteli, da presoja zakonitosti izpodbijane odločbe ni v pristojnosti sodišča, pristojnega po pogodbi.

101 Poleg tega je treba navesti, da Sporazum Svetu in SZU sopodpisnikom ne omogoča pogajanj o elementih, kot sta določitev referenčnega datuma in odločitev o začetku postopka preverjanja.

102 Zato tožeča stranka Svetu ne more upravičeno očitati, da je kršil načelo dobrovernega izvrševanja sporazumov, ker je prvi referenčni datum določil na 31. maj 2022 in ker je prvi postopek preverjanja začel, ne da bi upošteval nekatera vprašanja, ki so jih izpostavili SZU sopodpisniki.

103 Iz navedenega izhaja, da je treba trditev, ki se nanaša na kršitev načela dobrovernega izvrševanja sporazumov, zavrniti kot brezpredmetno.

b) Drugi del: kršitev načela dobrega upravljanja in, natančneje, obveznosti skrbnega ravnanja in nepristranskosti

104 Tožeča stranka v podporo svoji trditvi o kršitvi načela dobrega upravljanja in, natančneje, obveznosti skrbnega ravnanja in nepristranskosti, navaja tri očitke, od katerih se prvi nanaša na nepravilnosti pri začetku prvega postopka preverjanja, drugi na to, da Svet ni upošteval težav, s katerimi se je tožeča stranka soočala pri dostopu do pravilnih informacij, ki bi ji omogočile, da bi izpolnila zahteve tega postopka, tretji pa na to, da je Svet 30. novembra 2022 objavil rezultate navedenega postopka.

1) Prvi očitek: nepravilnosti pri začetku prvega postopka preverjanja

105 Tožeča stranka v utemeljitev tega očitka navaja tri trditve, od katerih se prva nanaša na kršitev obveznosti skrbnega ravnanja, ker je Svet začel prvi postopek preverjanja, ne da bi upošteval nekatera vprašanja, o katerih bi bilo treba razpravljati ali jim posvetiti pozornost, v zvezi s položajem nekaterih kategorij uradnikov, druga na kršitev obveznosti skrbnega ravnanja, ker o začetku prvega postopka preverjanja in določitvi prvega referenčnega datuma ni bilo odločeno v soglasju s SZU sopodpisniki, in tretja na kršitev obveznosti nepristranskosti.

i) Prva trditev: kršitev obveznosti skrbnega ravnanja, ker je Svet začel prvi postopek preverjanja, ne da bi upošteval nekatera vprašanja, o katerih bi bilo treba razpravljati ali jim posvetiti pozornost, v zvezi s položajem nekaterih kategorij uradnikov

106 Tožeča stranka trdi, da je Svet kršil obveznost skrbnega ravnanja, ker je začel prvi postopek preverjanja, ne da bi upošteval nekatera vprašanja, o katerih bi bilo treba razpravljati ali jim posvetiti pozornost, v zvezi s položajem nekaterih kategorij uradnikov, ki so jih izpostavili SZU sopodpisniki in ki še niso bila obravnavana, med drugim položaj napotenih uradnikov, uradnikov invalidov in uradnikov, ki so se vrnili z dopusta iz osebnih razlogov ali družinskega dopusta.

107 V zvezi s tem je treba spomniti, da pravica do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine vključuje med drugim obveznost nepristranskosti in obveznost ukrepanja v razumnem roku, ki ju varuje odstavek 1 tega člena, ter obveznost skrbnega ravnanja, ki je bila izoblikovana v sodni praksi in ki institucijam nalaga, da pri preučitvi vseh upoštevnih elementov zadeve ravnajo skrbno in preudarno (glej sodbo z dne 16. junija 2022, SGL Carbon in drugi/Komisija, C-65/21 P in od C-73/21 P do C-75/21 P, EU:C:2022:470, točki 30 in 31 ter navedena sodna praksa).

108 Poleg tega iz sodne prakse, navedene v točki 64 zgoraj, izhaja, da kršitev postopka povzroči razglasitev ničnosti odločbe, sprejete ob koncu zadevnega upravnega postopka, le če bi lahko bil izid tega postopka, če te nepravilnosti ne bi bilo, drugačen.

109 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po dveh zaporednih ločenih postopkih preverjanja v skladu s členom 6(1), drugi pododstavek, Sporazuma. Predvsem število članov, ki ga je Svet upošteval za dokončno ugotovitev, da tožeča stranka ni dosegla praga reprezentativnosti, ustreza številu, ki ga je sodni izvršitelj ugotovil na drugi referenčni datum v drugem postopku preverjanja.

110 V obravnavani zadevi tožeča stranka prve trditve, ki je posredno uperjena zoper prvi postopek preverjanja, ne ponavlja zoper drugi postopek preverjanja.

111 Tako po eni strani tožeča stranka ni dokazala in tudi ni zatrjevala, da Svet sodnemu izvršitelju ni dovolil, da bi pri štetju njenih članov na drugi referenčni datum 28. februarja 2023 upošteval napotene uradnike, uradnike invalide ali uradnike, ki so se vrnili z dopusta iz osebnih razlogov ali družinskega dopusta.

112 Po drugi strani iz spisa ni razvidno, da bi morebitna zavrnitev Sveta, da bi upošteval poseben položaj nekaterih kategorij uradnikov v prvem postopku preverjanja, kakor koli vplivala na to, kako je sodni izvršitelj pri štetju upošteval število njenih članov v drugem postopku preverjanja.

113 Zato je treba to prvo trditev zavrniti kot brezpredmetno.

ii) Druga trditev: kršitev obveznosti skrbnega ravnanja, ker o začetku prvega postopka preverjanja ni bilo odločeno v soglasju s SZU sopodpisniki

114 Tožeča stranka trdi, da ji na dan začetka prvega postopka preverjanja njen statut ni dovoljeval, da bi organizirala skupščino prek videokonference, da prve skupščine ni bilo mogoče izvesti pred odpravo zdravstvenih omejitev, povezanih s pandemijo covida-19, do te odprave pa je prišlo maja 2022, in da bi morebitna odločitev te generalne skupščine o znesku članarine glede na to, da so se pozivi za plačilo članarine opravljali četrtletno, lahko začela veljati šele čez tri mesece, in sicer julija 2022.

115 Tožeča stranka tako trdi, da Svet s tem, da ni upošteval teh težav in da prvega referenčnega datuma ni prestavil na 31. julij 2022, ni izpolnil svoje obveznosti skrbnega ravnanja, saj ni skrbno preučil vseh upoštevnih elementov iz spisa.

116 Ne da bi bilo treba preučiti upoštevnost te trditve, se ne zdi, prvič, da Svet s tem, da je kot prvi referenčni datum določil 31. maj 2022, ni izpolnil svoje obveznosti skrbnega ravnanja.

117 Prvič, opozoriti je namreč treba, da člen 5 Sporazuma Svetu ni nalagal obveznosti, da pridobi soglasje SZU sopodpisnikov glede datuma začetka postopka preverjanja ali glede referenčnega datuma, ki se upošteva pri preverjanju praga za priznanje in praga reprezentativnosti.

118 Drugič, nobena določba Sporazuma Svetu ni nalagala, da prvi referenčni datum določi kot zadnji dan v mesecu pred podpisom prvega dopisa o nalogah, tako da bi lahko določil referenčni datum po pošiljanju tega dopisa, če bi bil enak za vse SZU sopodpisnike in določen dovolj zgodaj. Vendar bi bili posledici take rešitve podaljšanje postopka preverjanja in to, da bi sodni izvršitelj pozneje prišel do svojih ugotovitev.

119 V takem primeru bi namreč po eni strani SZU sopodpisniki potrebovali dodaten čas, da bi po referenčnem datumu analizirali podatke, ki bi jih imeli na voljo, in jih sporočili sodnemu izvršitelju v okviru častne izjave iz člena 5(1) Sporazuma. Po drugi strani bi sodni izvršitelj prav tako potreboval dodaten čas za analizo in preverjanje teh podatkov ter podatkov, ki jih je posredoval Svet.

120 Tretjič, čeprav je iz skladnih navedb strank razvidno, da so SZU sopodpisniki za namero Sveta, da kot prvi referenčni datum določi 31. maj 2022, izvedeli, ko je bil 3. maja 2022 posredovan osnutek prvega dopisa o nalogah, iz točke 11 zgoraj izhaja, da so bili SZU sopodpisniki že 29. marca 2022 obveščeni o nameri Sveta, da začne prvi postopek preverjanja, tako da so imeli skoraj dva meseca časa za pripravo na ta postopek, kar se v okoliščinah obravnavane zadeve ne zdi premalo.

121 Drugič, iz spisa nikakor ni razvidno, da bi kakršna koli kršitev obveznosti skrbnega ravnanja, ki bi izhajala iz zavrnitve Sveta, da bi prvi referenčni datum prestavil na 31. julij 2022, lahko vplivala na zakonitost izpodbijane odločbe.

122 Tožeča stranka sicer res zatrjuje, da Svet v prvem postopku preverjanja ni upošteval tega, da zaradi omejitev, povezanih s pandemijo covida-19, ni mogla sklicati generalne skupščine, da bi prilagodila znesek članarine, ki jo morajo plačati njeni člani.

123 V zvezi s tem je treba spomniti, da je moral sodni izvršitelj v prvem in drugem postopku preverjanja preveriti izpolnjevanje pogoja iz člena 2(2)(e) Sporazuma, v skladu s katerim morajo člani SZU sopodpisnikov za to, da bi bili v navedenih postopkih upoštevani pri štetju, plačevati mesečno članarino v višini vsaj 0,2 % svoje osnovne plače ali osnovne pokojnine.

124 Ker SZU sopodpisniki niso sproti seznanjeni s spremembami osebnih prejemkov svojih članov, povezanimi z njihovim položajem na podlagi Kadrovskih predpisov ali osebnimi okoliščinami, je mogoče, da na referenčni datum, izbran za izvedbo postopka preverjanja, nekaterih njihovih članov ni mogoče upoštevati pri štetju za preverjanje praga za priznanje ali praga reprezentativnosti, ker se je zaradi njihovih spremenjenih osebnih prejemkov višina njihove mesečne članarine znižala pod odstotek, naveden v točki 123 zgoraj.

125 Vendar tožeča stranka ni predložila nobenih dokazov, da bi 31. julija 2022 ali na drugi referenčni datum lahko dosegla prag reprezentativnosti, čeprav ji je drugi postopek preverjanja omogočil dodaten čas in novo priložnost, da prilagodi višino članarine svojih članov in poveča njihovo število glede na nov referenčni datum, ki je bil določen na 28. februar 2023.

126 Zato Svet s tem, da je kot prvi referenčni datum upošteval 31. maj 2022, ni kršil svoje obveznosti skrbnega ravnanja.

iii) Tretja trditev: kršitev obveznosti nepristranskosti

127 Tožeča stranka uveljavlja kršitev obveznosti nepristranskosti, vendar svojih trditev ni podkrepila z dovolj podrobnostmi, da bi bilo mogoče presoditi njihovo utemeljenost.

128 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da mora tožba, vložena na prvi stopnji, vsebovati „navajane razloge in trditve ter povzetek navedenih razlogov“. V skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče Unije ni dolžno odgovoriti na trditve katere od strank, ki niso dovolj jasne in natančne, če niso drugje obrazložene in ne temeljijo na podrobnih dokazih (glej sodbo z dne 18. novembra 2021, Grčija/Komisija, C-107/20 P, neobjavljena, EU:C:2021:937, točka 76 in navedena sodna praksa).

129 Zato je treba to tretjo trditev zavreči kot nedopustno, tako da je treba prvi očitek tega dela v celoti zavrniti.

2) Drugi očitek: Svet ni upošteval težav, s katerimi se je tožeča stranka soočala pri dostopu do pravilnih informacij, ki bi ji omogočile, da bi izpolnila zahteve prvega in drugega postopka preverjanja

130 Tožeča stranka trdi, da Svet ni upošteval težav, s katerimi se je soočala pri dostopu do pravilnih informacij, ki bi ji omogočile, da bi izpolnila zahteve prvega in drugega postopka preverjanja, in sicer višine osebnih prejemkov uradnikov, uslužbencev in upokojencev, ki so povezani z njihovimi razredi.

131 Tako tožeča stranka meni, da bi ji moral Svet med prvim in drugim postopkom preverjanja, po potrebi v anonimizirani obliki, sporočiti podatke o razredih uradnikov, uslužbencev in upokojencev, da bi lahko preverila razmerje med članarino in osnovno plačo.

132 V zvezi s tem je treba spomniti, da je člen 5(2), tretja alinea, Sporazuma SZU sopodpisnikom nalagal, da pri postopkih preverjanja sodnemu izvršitelju posredujejo sezname svojih članov, zaposlenih v GSS, z navedbo njihovega državljanstva, nalog, ki jih opravljajo, in funkcionalnih skupin, ki jim pripadajo, ter seznam nekdanjih uradnikov in drugih uslužbencev GSS, ki prejemajo pokojnino Skupnosti.

133 Poleg tega je bilo v prvem in drugem dopisu o nalogah sodnemu izvršitelju za izvedbo prvega in drugega postopka preverjanja naloženo, da se za pridobitev uradnih seznamov uradnikov in drugih uslužbencev ter uradnih seznamov nekdanjih uradnikov in drugih uslužbencev, sestavljenih na prvi referenčni datum 31. maja 2022 oziroma drugi referenčni datum 28. februarja 2023 (v nadaljevanju: uradni seznami, ki jih je sestavil Svet), obrne na generalni direktorat za organizacijski razvoj in storitve.

134 Uradni seznami, ki jih je sestavil Svet, so vsebovali zlasti podatke o razredih in osebnih prejemkih članov in nekdanjih članov osebja GSS, da bi sodni izvršitelj lahko preveril izpolnjevanje pogoja iz člena 2(2)(e) Sporazuma, po katerem morajo člani SZU sopodpisnikov, da bi bili v postopkih preverjanja upoštevani pri štetju, plačevati mesečno članarino v višini vsaj 0,2 % svoje osnovne plače ali osnovne pokojnine.

135 Najprej je treba navesti, da z nobeno določbo Sporazuma ni zahtevano, da se podatki z uradnih seznamov, ki jih je sestavil Svet, sporočijo SZU sopodpisnikom.

136 Drugič, iz spisa ni razvidno, da bi tožeča stranka zaprosila Svet, naj ji za prvi in drugi postopek preverjanja pošlje uradne sezname, ki jih je sestavil.

137 Tretjič, Svet ne bi mogel ugoditi zahtevi tožeče stranke za posredovanje uradnih seznamov, ki jih je sestavil, ne da bi kršil klavzulo o zaupnosti iz člena 5(1) Sporazuma.

138 Zaradi te klavzule, ki je sodnemu izvršitelju prepovedovala razkritje informacij, pridobljenih v postopkih preverjanja, je bilo mogoče zagotoviti tajnost ne le pripadnosti uradnikov in drugih uslužbencev GSS ter njegovih nekdanjih uradnikov in drugih uslužbencev sindikatu, temveč tudi zaupnost njihovih osebnih prejemkov v skladu z določbami Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL 2018, L 295, str. 39).

139 Četrtič, čeprav tožeča stranka trdi, da bi ji lahko bili uradni seznami, ki jih je sestavil Svet, posredovani v anonimizirani obliki, ni gotovo, da tožeča stranka v tem primeru na podlagi podatkov o njihovih razredih in osebnih prejemkih ne bi mogla identificirati članov in nekdanjih članov osebja GSS s teh seznamov ali vsaj nekaterih od njih.

140 Zato je treba ta očitek zavrniti kot neutemeljen.

3) Tretji očitek: Svet je 30. novembra 2022 objavil rezultate prvega postopka preverjanja

141 Tožeča stranka Svetu očita, da je kršil načelo dobrega upravljanja s tem, da je 30. novembra 2022 na intranetu objavil rezultate prvega postopka preverjanja, ne da bi se uskladil z njo ali drugima zadevnima SZU sopodpisnikoma, in to še prehitro, tako da ni imela možnosti, da bi predložila pripombe ali po potrebi izpodbijala ta postopek.

142 Poleg tega tožeča stranka meni, da je ta objava spodbudila drugega SZU sopodpisnika, da je zoper njo začel kampanjo blatenja s tem, da je 23. januarja 2023 javno objavil prvi zapisnik, kar naj bi še dodatno otežilo ponovno mobilizacijo njenih članov, da bi uredila svoj položaj.

143 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Svet 30. novembra 2022 na intranetu objavil kratek članek o Sporazumu, pogojih za priznanje in reprezentativnost SZU sopodpisnikov ter prvem postopku preverjanja. V njem je bilo tako navedeno, da je sodni izvršitelj pred kratkim predložil svoje poročilo in ugotovil, da sta dva poimensko navedena SZU sopodpisnika drugače kot tožeča stranka izpolnila prag za priznanje in prag reprezentativnosti. V tem članku je bilo tudi navedeno, da ima tožeča stranka v skladu s Sporazumom tri mesece časa, da doseže ta pragova in še naprej ohrani pravice iz Sporazuma.

144 Prvič, čeprav tožeča stranka trdi, da so bile te informacije objavljene brez predhodnega uskladitve z zadevnimi SZU in ne da bi bili ti o tej objavi obveščeni, ni dokazala in niti ni trdila, da bi bil Svet dolžan opraviti tako predhodno usklajevanje in obveščanje. Vsekakor ne navaja, kako naj bi taka okoliščina pomenila kršitev načela dobrega upravljanja.

145 Drugič, navesti je treba, da čeprav tožeča stranka trdi, da je objava Sveta 30. novembra 2022 na intranetu spodbudila drugega SZU sopodpisnika, da je s tem, da je 23. januarja 2023 javno objavil vsebino prvega zapisnika, zoper njo začel kampanjo blatenja, kar naj bi še dodatno otežilo ponovno mobilizacijo njenih članov glede na drugi postopek preverjanja, ni predložila nobenih dokazov v podporo tej trditvi, prospekt z dne 23. januarja 2023, ki ga je predložila, pa ne dokazuje, da bi proti njej obstajala kampanja blatenja.

146 Zato je treba ta očitek zavrniti kot neutemeljen, tako kot tudi drugi del v celoti.

c) Tretji del: kršitev „duha lojalnega sodelovanja“ v povezavi z načelom sorazmernosti

147 Tožeča stranka trdi, da je Svet kršil „duh lojalnega sodelovanja“ v povezavi z načelom sorazmernosti, ker bi ji moral odobriti 18-mesečno prehodno obdobje iz točke 4 Priloge, da bi ji omogočil, da uredi prehod iz položaja, ki je izhajal iz njenega statusa priznanega in reprezentativnega SZU, v položaj, ki izhaja iz njenega novega statusa zgolj priznanega SZU.

148 V zvezi s tem je treba na prvem mestu spomniti, da se na podlagi člena 4(3), prvi pododstavek, PEU Unija in države članice na podlagi načela lojalnega sodelovanja medsebojno spoštujejo in si pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb.

149 Ta določba tako Svetu ne nalaga obveznosti lojalnega sodelovanja v odnosih s pravno osebo, kot je tožeča stranka.

150 Poleg tega se tožeča stranka ni sklicevala na drugo določbo prava Unije, ki bi neki instituciji v odnosih s SZU nalagala obveznost „lojalnega sodelovanja“.

151 Zlasti je treba ugotoviti, da s Sporazumom ni določena obveznost lojalnega sodelovanja Sveta in SZU sopodpisnikov.

152 Zato se tožeča stranka ne more učinkovito sklicevati na načelo lojalnega sodelovanja in je treba ta del v delu, v katerem temelji na kršitvi tega načela, zavrniti kot brezpredmeten.

153 Na drugem mestu, v zvezi z načelom sorazmernosti je treba spomniti, da mora biti v skladu s členom 52(1) Listine „[k]akršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava ta listina, […] predpisano z zakonom in spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin. Ob upoštevanju načela sorazmernosti so omejitve dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.“ Poleg tega na podlagi člena 5(4) PEU v skladu z načelom sorazmernosti ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb.

154 V zvezi s tem je treba navesti, da točka 4 Priloge določa, da lahko uslužbenci, ki so dani na voljo – če pride do spremembe porazdelitev napotitev med reprezentativnimi SZU – ostanejo na delovnem mestu v prehodnem obdobju 18 mesecev.

155 Tako je iz besedila te določbe razvidno, da se uporablja le za reprezentativne SZU, to pa je lastnost, ki je tožeča stranka zaradi sprejetja izpodbijane odločbe ne more več uveljavljati.

156 Zato Svet tožeči stranki ni mogel odobriti 18-mesečnega prehodnega obdobja iz točke 4 Priloge, ne da bi s tem kršil to določbo in tako kršil pravni okvir, ki si ga je sam določil, ter načelo pravne varnosti.

157 V teh okoliščinah tožeča stranka ne more utemeljeno trditi, da to, da ji Svet ni hotel odobriti prehodnega obdobja iz točke 4 Priloge, pomeni kršitev načela sorazmernosti.

158 Zato je treba ta del in posledično drugi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

4. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do sindikalne svobode

159 Tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršena sindikalna svoboda, zagotovljena s členom 12(1) Listine, členoma 27 in 28 Listine ter členom 11 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP). Meni namreč, da ta odločba pomeni oviro za uresničevanje sindikalne svobode njenih članov, saj je njen neposredni učinek ta, da se odpravita napotitev njene predsednice in zagotovitev pomočnika v tajništvu ter da ji kot sredstvo delovanja ostaja zgolj elektronski naslov.

160 Tožeča stranka tudi trdi, da se bo morala njena predsednica zdaj s polnim delovnim časom vrniti na delovno mesto v GSS, zato ne bo več na voljo tako kot prej za opravljanje sindikalnih nalog za svoje člane, zaradi česar je tožeča stranka obsojena na nezainteresiranost svojih sedanjih ali potencialnih članov in na „počasno smrt“.

161 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

162 V zvezi s tem je treba spomniti, da čeprav so – kot potrjuje člen 6(3) PEU – temeljne pravice, ki so vsebovane v EKČP, kot splošna načela del prava Unije in čeprav člen 52(3) Listine določa, da sta vsebina in obseg pravic iz Listine, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z EKČP, enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa navedena konvencija, ta konvencija, dokler Unija ne postane njena pogodbenica, ni pravni instrument, ki bi bil formalno vključen v pravni red Unije (glej sodbo z dne 22. oktobra 2020, Silver Plastics in Johannes Reifenhäuser/Komisija, C-702/19 P, EU:C:2020:857, točka 24 in navedena sodna praksa).

163 Iz Pojasnil k Listini (UL 2007, C 303, str. 17) pa je razvidno, da pravica, zagotovljena v členu 12(1) te listine, ustreza pravici, zagotovljeni v členu 11 EKČP, in ima v skladu s členom 52(3) Listine enak pomen in obseg (sodba z dne 19. oktobra 2023, Aquino/Parlament, C-534/22 P, neobjavljena, EU:C:2023:802, točka 30).

164 Zato je treba ta tožbeni razlog preučiti ob upoštevanju člena 12(1) Listine.

165 Tako je treba spomniti, da ima v skladu s členom 12(1) Listine „[v]sakdo […] pravico do mirnega zbiranja in združevanja na vseh ravneh, zlasti na področju političnih, sindikalnih in državljanskih zadev, kar vključuje pravico vsakogar, da skupaj z drugimi zaradi zaščite svojih interesov ustanavlja sindikate in se vanje včlanjuje“.

166 Poleg tega člena 27 in 28 Listine določata, da se morajo „[d]elavcem ali njihovim predstavnikom […] na ustreznih ravneh pravočasno zagotoviti informacije in možnost posvetovanja v primerih in pod pogoji, določenimi s pravom Unije ter nacionalnimi zakonodajami in običaji“ ter da imajo „[d]elavci in delodajalci ali njihove organizacije […] v skladu s pravom Unije ter nacionalnimi zakonodajami in običaji pravico pogajati se in sklepati kolektivne pogodbe na ustreznih ravneh, v primeru nasprotja interesov pa do kolektivnih ukrepov za obrambo svojih interesov, vključno s stavko“.

167 Nazadnje, spomniti je treba, da imajo v skladu s členom 24b Kadrovskih predpisov „[u]radniki […] pravico združevanja; zlasti so lahko člani sindikatov ali združenj evropskih uradnikov“.

168 V tem okviru iz sodne prakse izhaja, da institucije Unije ne smejo storiti ničesar, kar bi lahko oviralo uresničevanje sindikalne svobode, priznane z določbami, navedenimi v točkah od 165 do 167 zgoraj (glej v tem smislu sodbo z dne 18. januarja 1990, Maurissen in Union syndicale/Računsko sodišče, C-193/87 in C-194/87, EU:C:1990:18, točka 12).

169 Sindikalna svoboda, ki je tako priznana uradnikom in drugim uslužbencem Unije, za SZU pomeni pravico, da opravljajo vse zakonite dejavnosti za obrambo poklicnih interesov svojih članov (glej v tem smislu sodbo z dne 18. januarja 1990, Maurissen in Union syndicale/Računsko sodišče, C-193/87 in C-194/87, EU:C:1990:18, točka 13 in navedena sodna praksa).

170 Iz tega izhaja, da morajo institucije Unije po eni strani sprejeti, da SZU opravljajo svoje naloge zastopanja in usklajevanja o vseh zadevah v zvezi z osebjem, po drugi strani pa nikakor ne smejo kaznovati uradnikov ali uslužbencev zaradi njihovih sindikalnih dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 18. januarja 1990, Maurissen in Union syndicale/Računsko sodišče, C-193/87 in C-194/87, EU:C:1990:18, točki 14 in 15).

171 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da ima tožeča stranka na podlagi izpodbijane odločbe kot priznani SZU še naprej pomoč iz člena 13 Sporazuma zaradi izvajanja svojih sindikalnih dejavnosti, tako da – čeprav nima enakih pravic ali sredstev kot reprezentativni SZU – vendarle ohranja možnost za izvajanje svojih nalog zastopanja in usklajevanja o vseh zadevah, ki se tičejo osebja.

172 Poleg tega tožeči stranki z izpodbijano odločbo nikakor ni preprečeno, da bi ponovno pridobila status reprezentativnega SZU, če bi ponovno dosegla prag reprezentativnosti, določen v Sporazumu.

173 Izpodbijana odločba tudi ne ovira svobode mirnega zbiranja ali svobode združevanja članov tožeče stranke, da bi branili svoje interese, niti ne ovira njihove pravice do pravočasne obveščenosti in posvetovanja, zlasti v okviru odbora uslužbencev, ki je posebej vzpostavljen s Kadrovskimi predpisi.

174 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s členom 9(3) Kadrovskih predpisov odbor uslužbencev zastopa interese vseh uslužbencev nasproti instituciji, v katero spada, in vzdržuje stalni stik med institucijo in njenimi zaposlenimi, pri čemer z izražanjem mnenj zaposlenih prispeva k dobremu delovanju službe (glej v tem smislu sodbo z dne 19. oktobra 2023, Aquino/Parlament, C-534/22 P, neobjavljena, EU:C:2023:802, točka 32).

175 Nazadnje, izpodbijana odločba nikakor ne preprečuje tega, da bi drugi reprezentativni SZU v Svetu pri pogajanjih in sklepanju sporazumov, kot so sporazumi iz člena 10c Kadrovskih predpisov, branili interese članov tožeče stranke, ali da bi njeni člani sprejeli kolektivne ukrepe za zaščito svojih interesov, vključno s stavko.

176 V teh okoliščinah izpodbijane odločbe, ki ni bila sprejeta zaradi sindikalnih dejavnosti tožeče stranke, temveč je v skladu s Sporazumom utemeljena z ugotovitvami sodnega izvršitelja, da tožeča stranka niti na prvi niti na drugi referenčni datum ni dosegla praga reprezentativnosti iz navedenega Sporazuma, ni mogoče šteti za poskus kaznovanja ali oviranja uresničevanja sindikalne svobode njenih članov in njihovih pravic iz člena 12(1) Listine ter členov 27 in 28 Listine.

177 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni trdila, še manj pa dokazala, da določbe Sporazuma, s katerimi je urejeno dajanje na voljo sredstev in zmogljivosti SZU za omogočanje njihovih sindikalnih dejavnosti glede na to, ali gre za reprezentativne SZU ali priznane SZU, pomenijo omejitev izvajanja pravic, zagotovljenih s členi 12, 27 in 28 Listine ter členom 24b Kadrovskih predpisov.

178 Zato je treba tretji tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen, prav tako pa tudi predlog za razglasitev ničnosti v celoti.

B. Odškodninski zahtevek

179 Tožeča stranka trdi, da objava rezultatov prvega postopka preverjanja 30. novembra 2022, ne da bi se uskladil z njo ali drugima zadevnima SZU sopodpisnikoma, in to še prehitro, pomeni v odnosu do nje dovolj resno kršitev načela dobrega upravljanja, ki ji je povzročila nepremoženjsko škodo zaradi prizadetega ugleda. Predlaga, naj se Svetu naloži, naj v zvezi s tem plača simbolični evro.

180 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

181 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso vzpostavitev nepogodbene odgovornosti Unije odvisna od izpolnitve več pogojev, in sicer mora obstajati dovolj resna kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom, škoda mora biti dejanska, med kršitvijo obveznosti, ki je naložena avtorju akta, in škodo, ki je nastala oškodovancem, pa mora obstajati vzročna zveza (glej sodbo z dne 27. aprila 2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro in drugi/Komisija, C-549/21 P, neobjavljena, EU:C:2023:340, točka 113 in navedena sodna praksa).

182 V obravnavani zadevi se tožeča stranka v utemeljitev tega odškodninskega zahtevka sklicuje zgolj na isti razlog nezakonitosti, kot ga je navedla v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti, in sicer na tretji očitek iz drugega dela drugega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja zaradi objave rezultatov prvega postopka preverjanja 30. novembra 2022.

183 Iz točke 146 zgoraj izhaja, da je bil tretji očitek iz drugega dela drugega tožbenega razloga, ki je bil naveden v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti, zavrnjen kot neutemeljen.

184 Zato prvi pogoj iz točke 181 zgoraj, ki omogoča vzpostavitev nepogodbene odgovornosti Unije in se nanaša na obstoj kršitve pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom, ni izpolnjen.

185 Zato je treba, ne da bi bilo treba preučiti druge pogoje za vzpostavitev odgovornosti institucij Unije, odškodninski zahtevek zavrniti.

IV. Stroški

186 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Sveta naloži plačilo stroškov, vključno s stroški v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Federaciji evropskih javnih uslužbencev, oddelek za Svet (FFPE, oddelek za Svet), se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe.

Papasavvas Truchot Kanninen

Sampol Pucurull Tóth

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 11. decembra 2024.

Podpisi